

ఒక బెంచ్, దాని తరువాత దూరాన ఒక బెంచు, దాని తరువాత దూరాన ఒక బెంచ్.

ఒక విద్యార్థి అనువైన చోటు వెతుకులాట ఆ వెతుకులాటలో చివరిగా ఉన్న బెంచ్ కు వచ్చి చేరుతాడు. అనువుగా ఉన్న చోటుగా మార్చుకుంటాడు.

1. మొదటి రోజు వచ్చీరాగానే దానిని తుడుచుకుంటాడు.
2. రెండవ రోజు వచ్చీరాగానే దాని కుదుపులను సవరిస్తాడు.
3. మూడవ రోజు వచ్చీరాగానే దాని మీద పాకుతున్న చీమను కోపంతో ఊదేస్తాడు.

దీనితో ఆ విద్యార్థికి ఆ బెంచ్ తో అనుబంధం ఏర్పరుచుకుంటాడు.

ఒక రోజు ప్రక్కనే ఉన్న బఠాని అమ్మేవాడి దగ్గర బఠాని పొట్లం కొని బెంచ్ వైపుకు పయనిస్తాడు.

రోజు లాగే రాగా ఆశ్చర్యంగా ఒక ముసలాయన ఆ బెంచ్ లో కళ్ళు మూసుకుని కూర్చుని ఉంటాడు. ఆ ముసలాయననూ కోపంతో చూస్తూ ఆ పక్కగా ఉన్నది ముసలాయన సైకిలును కూడా కోపంతో చూస్తాడు విద్యార్థి. అతని బెంచ్ పై కూర్చున్న ముసలాయననూ కోపంతో చూసుకుంటూ లోలోపలే ఏదో గొణుక్కుంటూ అదే బెంచ్ చివరగా కూర్చోబోతూ తన పుస్తకాలను విసుగ్గా విసిరేస్తాడు ఇలా ఉంటూండగానే తను తెచ్చుకున్న బఠాణి పొట్లా నివిప్పి తింటూటాడు. కొద్దిసేపయ్యాక తను తెచ్చుకున్న పొట్లంలో ముసలాయన చేయి పెట్టి ఒక్కొక్కటికీ తినసాగాడు. దీన్ని గమనించిన విద్యార్థికి కోపం మరింత ఎక్కువై గబ గబా తీసుకుంటూంటాడు ముసలాయన మాత్రం ప్రశాంతంగా ఒక్కొక్కటిగా తీసుకు తింటూంటాడు. చివరి బఠాణి వచ్చేలోపు చటుక్కున ఆ పొట్లాన్ని తీసుకుని విద్యార్థి కదిలి ముందుకు పోతూ పుస్తకాలు గుర్తొచ్చినట్టు వెనక్కు తిరిగి పుస్తకాలను పైకి లేపే ప్రయత్నం చేయగా ఆశ్చర్యంగా తను తెచ్చుకున్న పొట్లం కనబడుతుంది. అంతే ఒక్కసారిగా ఆశ్చర్యం “అంటే ఇంతవరకూ తినింది ముసలాయన తెచ్చుకున్న బఠాణి పొట్లమా” అని పశ్చాత్తాపంతో బెంచ్ లోనే చివరగా కూర్చుని ఆ పొట్లాన్ని బెంచ్ మీద పెట్టి ఆయన వద్దకు మెల్లిమెల్లిగా నెట్టుతాడు. కాని ఆ ముసలాయన కళ్ళు తెరచినా కూడా దాన్నేమీ పట్టించుకోకుండా అది తనది కానట్లు వ్యవహరిస్తాడు. ఇది మరింత బాధను కలుగజేస్తుంది విద్యార్థికి. బఠాణి పొట్లం వద్ద చిన్న పాటి శబ్దం చేస్తాడు ఆ ముసలాయన చూస్తాడేమో అని, కాని అది వ్యర్థ ప్రయత్నమే అవుతుంది. విద్యార్థి అలా ఉండి తల పక్కకు తిప్పి గోళ్ళు కొరుక్కుంటూ ఏదో ఆలోచిస్తూ ఉంటాడు. ఇంతలో ఒక గంభీర స్వరం ‘నా పేరు సర్వేశ్ మరి నీ పేరు’ అని పలికింది. ఇంతలో అటు తల తిప్పి చూసిన విద్యార్థిని తదేకంగా చూస్తున్న ముసలాయన కనిపిస్తాడు. విద్యార్థి కళ్ళల్లో కాంతి ముసలాయనని చూసి చూడగానే ‘నా పేరు ఏకాంత్’ అని పరిచయం మొదలు పెడతాడు. సమయం సరిగ్గా ముసలాయనకున్న వాచీకి అలారం మోగుతుంది. ‘వస్తాను చాలా దూరం వెళ్ళాలి’ అని ముసలాయన తను తెచ్చుకున్న సైకిలు స్టాండు తీసి ఆ విద్యార్థి నుంచ స్పందన రాకనే దానిని తోసుకుంటూ వెళతాడు. ఆ సైకిలుకు చక్రాలలో గాలి, చైను, బ్రేకులు అన్నీ బాగానే ఉన్నా తోసుకువెళ్ళడం గమనిస్తాడు విద్యార్థి.

తరువాతి సాయంత్రం ముందుగానే ఆయన రాకకోసం ఎదురుచూస్తున్నట్టు విద్యార్థి బరాణి పొట్లంతో సిద్ధంగా ఉంటాడు. ఆ సమయానికి ముసలాయన సైకిలును తోసుకుంటూ వచ్చి దానికి స్టాండు వేసి వచ్చి కూర్చుంటాడు. మళ్ళీ విద్యార్థిలో ఏదో సదేహం దొర్లి నట్టు మొహం పెట్టి ఒక చిరునవ్వు నవ్వుతాడు దానితో ముసలాయన కూడా ఓ చిన్న మందహాసంతో విద్యార్థి వైపు కాకుండా అటు వైపు తల తిప్పి కళ్ళు మూసుకుంటాడు. ఆ విద్యార్థి బరాణి పొట్లా ని ముసలాయన దగ్గరకు పోనిచ్చి తను పుస్తకాలను తీద్దామని చదవడం మొదలు పెట్టాడు. ఆ విద్యార్థి ఏదో తోచనట్టు పుస్తకాల్లో ఉన్నది అర్థం కానట్టు భయపడుతున్న చేష్టలతో పుస్తకాలను చూస్తూ ఉంటాడు ఇది గమనించిన

ముసలాయన: ఏమిటలా ఉన్నావు.

విద్యార్థి, ముసలాయన వంక చూస్తూ

విద్యార్థి: 'ఈ సారి పరీక్షల్లో ఫెయిల్ అయ్యేటట్టు న్నాను' అని అంటాడు.

ముసలాయన: ఎప్పుడు చదివే వాళ్ళకు దాని విలువ తెలియదు ఫెయిల్ అయ్యే వాడికే తెలుస్తుంది

ఈ మాట విన్న వెంటనే

విద్యార్థి: ఆత్మవిశ్వాసం వచ్చినట్టు అనిపిస్తుంది

కాని కొద్దిగా వదులు చేసిన బరాణి ప్యాకెట్ పై ముసలాయన చేయి పెట్టినలేదు. ఇది గమనించిన విద్యార్థికి మళ్ళీ నిరుత్సాహం.

ఇంతలో ముసలాయన వాచ్ అలారం మోగుతుంది, ఈ సారి విద్యార్థికి ఎమీ చెప్పకనే షరామాములుగా ఆయన సైకిలును తోసుకు వెళ్ళిపోతాడు. మళ్ళీ పొట్లాన్ని కట్టుకుంటాడు విద్యార్థి.

తరువాత రోజు సాయంత్రం

విద్యార్థి చదువుకుంటూ ఉండగా ముసలాయన సైకిలును తోసుకువచ్చి స్టాండు వేసి వచ్చి చిన్నగా విద్యార్థి వంక నవ్వి బెంచి చివరగా కూర్చుని కళ్ళు మూసుకుంటాడు. విద్యార్థి కూడా ఓ సారి నవ్వి బరాణి పొట్లాన్ని తీసి ముసలాయన వైపు నెట్టుతాడు అదే సమయంలో విద్యార్థి సైకిలును గమనిస్తాడు సమస్యేదైనా ఉందా అని బెల్ ను గమనిస్తాడు, బ్రేక్ లను తాకి చూస్తాడు, టైర్లలో గాలిని చూస్తాడు కాని అంతా సవ్యంగా ఉంటుంది. మరి ఎందుకు నడపడంలేదు అని వింతగా చూస్తాడు అప్పుడు మెల్లిగా ముసలాయన కళ్ళు తీస్తాడు ఆయన వంక తదేకంగా చూస్తున్న విద్యార్థి వైపు చూసి నవ్వాడు ముసలాయన. విద్యార్థి కూడా నవ్వాడు.

విద్యార్థి: మిమ్మల్ని ఒకటి అడగొచ్చా

ముసలాయన: ఏమిటి

విద్యార్థి: మీరు తెచ్చిన సైకిల్ బాగోలేదా

ముసలాయన: బాగుంది

విద్యార్థి: మరి ఎందుకు నడపరు

ముసలాయనః ఆ సైకిల్ నాది కాదు

విద్యార్థికి భయం పుట్టుకొచ్చింది అతనేమైనా దొంగేమో నన్ను సందేహంతో మెల్లగా అక్కడ ఉన్న తన వస్తు వులనుసర్దుకుంటూ పైకి లేవబోతుండగా

దీన్ని గమనించిన ముసలాయన 'నేను దొంగను కాను' అని అన్నాడు

దీంతో మెల్లిగా శాంతించిన విద్యార్థి కూర్చున్నాడు.

విద్యార్థి: మరి ఎవరిదీ

ముసలాయన: నాకు ఎవరో తీసుకొచ్చి అమ్మారు

విద్యార్థి: మరి మీదే కదా నడపొచ్చుగా ఎందుకిలా రోజు తోసుకు వస్తున్నారు

ముసలాయన: నవ్వి ఊరికే అయిపోతాడు

విద్యార్థి తనకెందుకులే అన్న రకంగా ఉండిపోతాడు.

విద్యార్థి తన పుస్తకాలను తీసి ఆలోచిస్తూంటాడు తరువాత విసుగ్గా పుస్తకాలను పక్కన పడేసి జుట్టు పట్టుకుంటాడు.

ఇది గమనించిన ముసలాయన 'ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు

విద్యార్థి: ఏమీ లేదు నేను చదివే గ్రూప్ ఎలా మన నిత్య జీవితంలో పనికొస్తుందో అని

ముసలాయన: నీ సబ్జెక్ట్ గ్రూప్ ఏది

విద్యార్థి: ఎం పి సి

ముసలాయన: ప్రతి మనిషి తన జీవితంలో ఈ గ్రూప్ సబ్జెక్ట్స్ ను ఉపయోగిస్తున్నాడే

విద్యార్థి: అదెలా

ముసలాయన చిన్నగా నవ్వి: 'ఒక మనిషి ఇంకొక మనిషితో సంభాషించాలంటే జరిగే చర్చ కెమిస్ట్రీ, కెమిస్ట్రీ జరగాలంటే రెండు ఫిజికల్ ఆబ్జెక్ట్స్ కావాలి ఆ ఆబ్జెక్ట్స్ నే ఆ ఇద్దరు మనుషులని అనుకుందాం ఇవన్నీ జరగడానికి ఒక సూత్రం ఉండాలి అంటే కారణం, అదే మేథమెటిక్స్. ఇదంతా జరుగుతూనే ఉంది కదా.

విద్యార్థి: నిజమే

ముసలాయన: ఒక వస్తువును మనం పూర్తిగా ఇష్టపడితేనే కదా దానిని మనం పూర్తిగా అర్థం చేసుకుంటాము లేకపోతే